

ske, blev det besluttet den 1. September 1914 at nedsætte en Kommission, som fik en Sammensætning svarende til, hvad man i Folketinget havde ønsket.

Hurtigere, end jeg havde ventet det, har det bekræftet sig, at uagtet der er sat mange Penge ind paa at bevare Værkerne Modstandsdygtighed, saa er i Virkeligheden Stillingen ved Hvide Sande ganske uholdbar, og det Forslag, som nu foreligger, kan i Grunden anbefale sig selv med den ene Sætning: Der er ikke andet at gøre. Alle Eksperimenter fører tilbage til det Resultat, at den oprindelige Fejl, som er begaaet: at man har gravet et usikret Udløb fra Ringkøbing Fjord til Vesterhavet, ikke kan rettes, uden at man gør det hele om igen, det vil sige, vender tilbage til Tilstanden i Fjorden, som den var, før Udgravningen blev foretaget. Det foreliggende Forslag gaar da ud paa som det eneste, der i dette Øjeblik er at gøre, at Kanalen ved Hvide Sande lukkes, og der graves et Udløb Syd paa i Nærheden af Gødelen. Derved vil man med Hensyn til Afløbsforholdene være naaet tilbage til ganske den samme Tilstand som før. Om denne Tilstand er der mange, som mener, — og muligvis har de Ret —, at den er utilfredsstillende. Det næste Spørgsmaal vil da blive, om Tilstanden er saa utilfredsstillende, at man paa ny bør skride til at foretage en Aabning, og denne maatte da formentlig fremdeles blive ved Hvide Sande, og for saa vidt det skulde ske, maatte man foretage Gennemskæringen med en saa stor Bekostning, at man fuldt ud turde anse Udløbet for sikret. Der foreligger Forslag til en saadan ny Gennemskæring og Sikring af Udløbet ved Hvide Sande, men da den nedsatte Kommission har faaet til Opgave at undersøge Holdbarheden og *Virkingen* af de forskellige fremsatte Forslag, forekommer det mig, at man bør udskyde Afgørelsen af hele Spørgsmaalet — derunder altsaa ogsaa Afgørelsen af, hvilken Løsning man bør slutte sig til —, indtil Kommissionen har endt sit Arbejde. Det er under den nylig stedfundne Behandling i Folketinget fra alle Sider erkendt, at der nu ikke kan være Tvivl om, at Hvide Sande-Kanalen maa lukkes, men fra et Mindretals Side er det blevet gjort gældende, at man med det samme burde tage Stilling til, hvilken Løsning der derefter skal foretrækkes, og man har fremsat et Ændringsforslag til Lovforslaget gaende ud paa at accep-

tere det saakaldte Forslag Nr. 2, som i sin Tid er fremsat af Vandbygningsvæsenet og senere undergivet nogle Ændringer. Dette Ændringsforslag blev forkastet i Folketinget med et ganske betydeligt Fler-tal, og jeg vil henstille, at man heller ikke her i Landstinget vil gaa ind paa den Tankegang nu paa ny at tage Stilling til dette Spørgsmaal, forinden det Materiale, som Kommissionen er i Færd med at fremskaffe, foreligger.

Efter at Kommissionen har sluttet sit Arbejde, hvilket skulde ske i Løbet af indeværende Kalenderaar, vil der, mener jeg, være Tale om at tage Stilling til 3 Spørgsmaal: *Det ene* er, om man overhovedet vil inlade sig paa den betydelige Bekostning, det vil være at tilvejebringe et sikret Udløb ved Hvide Sande, *det andet* Spørgsmaal er, om man vil gaa over til den Løsning, som kan betegnes som Vandbygningsvæsenets Forslag Nr. 2 med dertil stillede Ændringer, som særlig karakteriseres ved, at det tilsigter vedblivende at holde Saltvand i Fjorden. Vandets Saltholdighed vil dog efter dette Forslag blive ikke saa lidt ringere, end den nu er; ja, det er vel endogsaa mest antageligt, at Saltholdigheden bliver omtrent som forhen, at der altsaa vil blive Brakvand i Ringkøbing Fjord. *Det tredje* Spørgsmaal er, om man vil gennemføre Oberstløjtnant P. Hansens Forslag, som er omtalt og udførlig debatteret ogsaa her i Salen, og som gaar ud paa resolut at gøre Ringkøbing Fjord til en Ferskvandssø, der afvandes gennem en Sluse. Disse tre Muligheder vil man, naar Kommissionen har endt sit Arbejde, staa overfor, og det er Kommissionens Opgave at belyse alle disse tre Muligheder saa udførligt som muligt. Men da begge de to sidste Muligheder ikke kan gennemføres, uden at der foretages en midlertidig Lukning af Kanalen, forekommer det mig, at der ikke kan være Tvivl om, at denne Foranstaltning bør gennemføres og gennemføres med det samme, ikke mindst af den Grund, at Ingeniørerne, der arbejder derovre, i Virkeligheden anser Tilstanden for til enhver Tid at være faretruende, saaledes at det er magtpaaliggende, at denne faretruende Tilstand snarest muligt afløses. Dette faar sit Udtryk i Lovforslaget derigennem, at det foreslaas, at Loven skal træde i Kraft den 1. Marts. Blandt de mange Fejl, der er begaaede i denne Sag, tør jeg sige, at en af de betydeligste har været den, at det ikke i nogen af de Rigsdagssamlinger,